

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

KOMUNIKAT PRASOWY nr 51/19

Luksemburg, 30 kwietnia 2019 r.

Opinia rzecznika generalnego w sprawie C-390/18

Eoin Michael Hession i AIRBNB Ireland UC / Hôtelière Turenne SAS,
Association pour un hébergement et un tourisme professionnel (AHTOP)
i Valhotel

Zdaniem rzecznika generalnego Macieja Szpunara usługa, taka jak świadczona przez platformę AIRBNB, stanowi usługę społeczeństwa informacyjnego

AIRBNB Ireland, spółka prawa irlandzkiego z siedzibą w Dublinie (Irlandia), zarządza, dla wszystkich użytkowników mających siedzibę poza terytorium Stanów Zjednoczonych, platformą internetową, która ma na celu umożliwienie nawiązania kontaktu przez gospodarzy (przedsiębiorców i osoby prywatne), posiadający miejsca zakwaterowania na wynajem, z jednej strony, z osobami poszukującymi tego rodzaju zakwaterowania, z drugiej strony.

W następstwie złożenia przeciwko spółce X skargi oraz wytoczenia przeciwko niej powództwa adhezyjnego m.in. przez Association pour un hébergement et un tourisme professionnel (AHTOP) prokuratura w Paryżu (Francja) wystąpiła w dniu 16 marca 2017 r. z aktem oskarżenia, formułując zarzut naruszenia ustawy regulującej warunki wykonywania działalności w zakresie niektórych transakcji dotyczących budynków i funduszy handlowych (zwanej „ustawą Hoguet’a”) w odniesieniu, w szczególności, do wykonywania zawodu pośrednika w obrocie nieruchomościami. AIRBNB Ireland kwestionuje twierdzenie, w myśl którego prowadzi jakoby działalność w charakterze pośrednika w obrocie nieruchomościami, i podnosi brak możliwości stosowania ustawy Hoguet’a z powodu jej niezgodności z dyrektywą w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego¹.

Sędzia śledczy tribunal de grande instance de Paris (sądu okręgowego w Paryżu) (Francja) postanowił zwrócić się do Trybunału z pytaniami prejudycjalnymi w celu ustalenia, czy usługi świadczone we Francji przez spółkę AIRBNB Ireland za pośrednictwem platformy elektronicznej prowadzonej z Irlandii korzystają ze swobody świadczenia usług, o której mowa w dyrektywie o handlu elektronicznym, i czy wprowadzone przez ustawę Hoguet’a ograniczenia wykonywania zawodu pośrednika w obrocie nieruchomościami we Francji są skuteczne wobec spółki AIRBNB Ireland.

Dla celów udzielenia odpowiedzi na przedłożone Trybunałowi pytanie pierwsze rzecznik generalny Maciej Szpunar zbadał w przedstawionej dzisiaj opinii, czy usługa świadczona przez AIRBNB Ireland może zostać uznana za usługę społeczeństwa informacyjnego.

Po przypomnieniu definicji zawartej w dyrektywie ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie [przepisów technicznych oraz] zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego², rzecznik generalny stwierdził, że należy zbadać charakter usługi świadczonej przez AIRBNB Ireland, a mianowicie, czy jest ona usługą świadczoną na odległość, bez jednoczesnej obecności stron, czy jest w całości świadczona za pomocą sprzętu elektronicznego

¹ Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz.U. 2000, L 178, s. 1, wyd. spec. w języku polskim, rozdz. 13, t. 25, s. 399).

² Dyrektywa (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz.U. 2015, L 241, s. 1).

i nie odnosi się do usług, których treść ma charakter materialny, nawet jeśli wiążą się one ze stosowaniem sprzętu elektronicznego.

Rzecznik generalny podkreślił, że w swoim orzecznictwie Trybunał sformułował już pewne kryteria w odniesieniu do usług mieszanych, składających się z elementu świadczonego drogą elektroniczną oraz z elementu nieświadczonych w ten sposób.

Po przeprowadzeniu badania usługi świadczonej przez AIRBNB Ireland w świetle rzeczonych kryteriów, rzecznik generalny zaproponował Trybunałowi udzielenie na pytanie pierwsze odpowiedzi, w myśl której **usługa polegająca na umożliwieniu nawiązania kontaktu, za pomocą platformy elektronicznej, przez potencjalnych najemców z wynajmującymi oferującymi świadczenia krótkoterminowego zakwaterowania, w sytuacji gdy podmiot świadczący omawianą usługę nie sprawuje kontroli nad istotnymi warunkami tych usług, stanowi usługę społeczeństwa informacyjnego**. Sprecyzował on, że okoliczność, iż wspomniany usługodawca oferuje również inne usługi, których treść jest materialna, nie stoi na przeszkodzie uznaniu usługi świadczonej drogą elektroniczną za usługę społeczeństwa informacyjnego, pod warunkiem że ta ostatnia usługa nie stanowi nierozzerwalnej całości z tymi usługami.

W kwestii możliwości powoływania się na ustawę Hoguet'a wobec AIRBNB Ireland, rzecznik generalny zauważył, że w przypadku przedstawionym Trybunałowi ustawa ta jest co do zasady objęta zakresem stosowania dyrektywy o handlu elektronicznym, ponieważ chodzi o uregulowanie państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie pochodzenia, mogące ograniczać usługi społeczeństwa informacyjnego. Wyjaśnił on, że aby wymóg stawiany przez państwo członkowskie inne niż państwo członkowskie, w którym ma siedzibę podmiot świadczący usługi społeczeństwa informacyjnego, był skuteczny wobec niego i prowadził do ograniczenia swobody świadczenia tych usług, wymóg ten musi stanowić środek spełniający ustanowione przez tę dyrektywę wymogi materialne i proceduralne.

Biorąc pod uwagę wymogi materialne, sformułowane przez dyrektywę o handlu elektronicznym, rzecznik generalny doszedł do wniosku, że państwo członkowskie inne niż państwo członkowskie pochodzenia może wprowadzić odstępstwo od swobodnego przepływu usług społeczeństwa informacyjnego jedynie poprzez przepisy przyjmowane „indywidualnie w odniesieniu do każdego przypadku branego z osobna”. Ponadto rzecznik generalny stwierdził, że w każdym razie to do sądu odsyłającego należy ustalenie, czy w świetle wszystkich przedstawionych mu okoliczności rozpatrywane przepisy są niezbędne dla zapewnienia ochrony konsumenta i nie wykraczają poza to, co konieczne do osiągnięcia zamierzonego celu.

W odniesieniu do wymogów proceduralnych rzecznik generalny przypomniał, że państwo członkowskie, które planuje przyjęcie środków ograniczających swobodę świadczenia usług społeczeństwa informacyjnego pochodzących z innego państwa członkowskiego, powinno uprzednio zgłosić Komisji swój zamiar, żądając od państwa członkowskiego pochodzenia podjęcia działań w zakresie usług społeczeństwa informacyjnego. Stwierdził on jednak, że nic nie wskazuje na to, by Francja zwróciła się do Irlandii o podjęcie środków w zakresie usług społeczeństwa informacyjnego, i że wydaje się, iż przesłanka dotycząca zgłoszenia Komisji również nie została spełniona, czy to w trakcie czy po upływie okresu na dokonanie transpozycji dyrektywy. W tej ostatniej kwestii rzecznik generalny zauważył, że brak zgłoszenia pociąga za sobą sankcję niemożności powołania się na te przepisy wobec usługodawcy świadczącego te usługi.

I tak w kwestii pytania, czy państwo członkowskie inne niż państwo pochodzenia może nałożyć, z urzędu i bez badania przesłanek materialnych, na usługodawców pewnej kategorii usług społeczeństwa informacyjnego wymogi dotyczące wykonywania zawodu pośrednika w obrocie nieruchomościami, takie jak sformułowane przez ustawę Hoguet'a, rzecznik generalny zauważył, że **dyrektywa sprzeciwia się temu, aby państwo członkowskie mogło ograniczyć w takich okolicznościach i w taki sposób swobodę świadczenia usług społeczeństwa informacyjnego pochodzących z innego państwa członkowskiego**.

UWAGA: Opinia rzecznika generalnego nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości. Zadanie rzeczników generalnych polega na przedkładaniu Trybunałowi, przy zachowaniu całkowitej niezależności, propozycji rozstrzygnięć prawnych w sprawach, które rozpatrują. Sędziowie Trybunału rozpoczynają właśnie obrady w tej sprawie. Wyrok zostanie wydany w terminie późniejszym.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) opinii jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu przedłożenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z przedstawienia opinii jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106